

האיצטדיון

שבו זכתה שח' מורוב בשיאיה, הונצח על עוגת הכלולות. העוגה, כמו החתונה המפוארת כולה, הוענקה לזוג הצעיר במתנה עליידי ידידיהם המרובים.

כך קרוב. ומיכף אתרי זה — הרצח הנורא. קשה מאוד להתאושש מדבר כזה. שנתיים עברו כבר מאז הפגישה הראשונה עם פטר רוט, בעלה מזה שבוע. אסתר היתה אז נערה צנומה, שהגיעה

באילת. הבילוי במלון היה אחת המתנות הרבות שקיבלו השניים לחתונתם. הנהלת המלון העניקה לזוג טיפול מלכותי, העמידה אדם מיוחד כדי לשרתם, אך בני הזוג הסתפקו בארוחות בחדר האוכל.

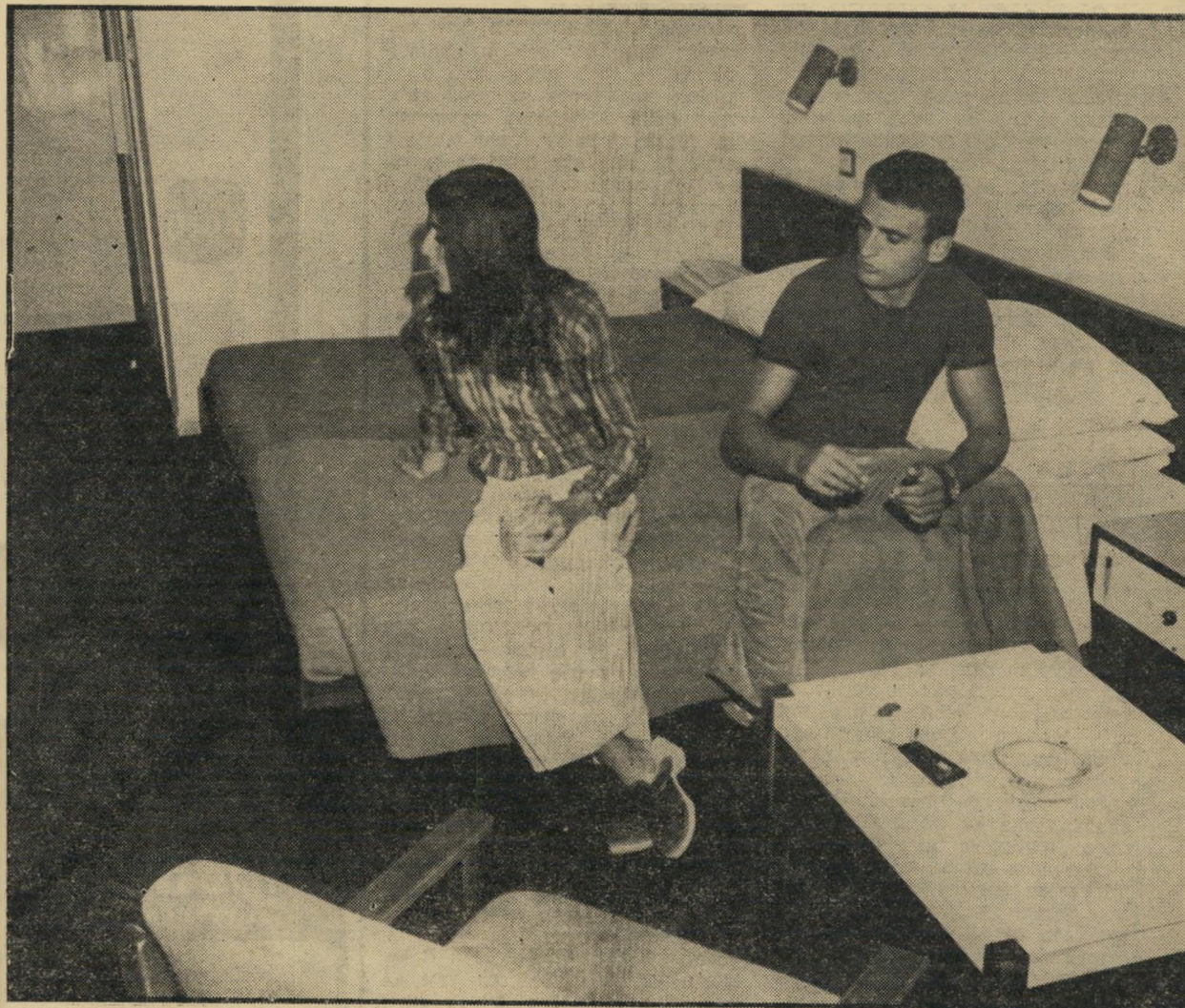
אסתר שחמורוב ובעלה, המתעמל פטר רוט, במלון הסלע האדום, בארוחת-בוקר ראשונה בירח הדבש שלהם.

הבוקר הראשון

מוס, ו-400 המוזמנים שהסתובבו אחד בין השני, כשבידם האחת אוכל ומשקה והשנייה פנוייה ללחוף ידיים. דבר לא נעדר.

בלטה לעיין העובדה, שלמרות שאסתר שייכת להפועל, רב היה מיספרם של אנשי מכבי בחתונה. אבל כל מי שעקב אחרי מאבקה של הספורטאית הישראלית היחידה, שהגיעה לרמה בינלאומית, כדי

(המשך בעמוד 18)

של אליית-הספורט של ישראל. אבל הכוכבת ובעלה נתגלו כצנועים ביותר. לתדהמתה של הנהלת המלון, הסתפק הזוג האתלטי בארוחות בחדר-האוכל של המלון, לא הזמין אפילו ארוחת-בוקר לחדר.

של הזוג הצעיר עבר בחדר מפואר שהועמד לרשותם במלון הסלע האדום באילת. הנהלת המלון התכוננה באופן מיוחד להשתתף

ריר הכרורות

אפילו כאן שמרה את הרוח הספורטיבית. כששאלה עליידי הרב, אם היא מוכנה לקחת את פטר רוט כבעל, ענתה: „איוו שאלה? אני מתה עליו.“

„שתחיי עליו“, החזיר לה הרב. אחרי החופה, בה נכחו מיספר מצומצם של קרובי משפחה, עברה המסיבה לאולם הקאונטרי קלאב, צפונית לתל-אביב. שם כבר אפשר היה למצוא, חוץ מכל עולם הספורט, גם את המרכיבים הרגילים של חתונה ישראלית. הכלה הייגעה, בשימלה לבנה וכובע בסיגנון כפרי. החתן החגיגי והנבוך בחליפת-ערב מהודרת. התזמורת הרעשנית, השולחנות העמוסים פירות, סנדביצים, בשר וחור

שלו. הוא היה החבר הרציני הראשון שלה.

הם היו צריכים להתחתן תיכף אחרי האולימפיאדה. אבל אחרי רצח ה-11, החליטו לדחות.

קמצנים

ונדיבים

ביום הרביעי האחרון, התחתנו. חיתן אותם הרב שלמה גורן, שלצורך זה הורץ את החופה הצבאית השמורה איתו עוד מימי כהונתו כרב הצבאי הראשי.

אל המסלול משכונת-שפירא בתל-אביב. הוריה מעוטי-היכולת לא חסכו מאמצים כדי לאפשר לה להתאמן. פטר (22), עולה מרומניה, חמש שנים בארץ, התעמל על מכשירים בנבחרת ישראל. הם נפגשו ב"מכון וינגייט. מאו, לא נפרדו.

„כשראיתי אותה בסעם הראשונה“, אורמר פטר תכול-העיניים, כשהוא לוחץ את יד אשתו הצעירה, „לא ידעתי שהיא מפורסמת. בעצם, אז היא עוד לא היתה כל-כך מפורסמת. היא פשוט מצאה-הן בעיני. זה שהיתה ספורטאית, רק עזר לחזק את הקשר בינינו.“

היא היתה החברה הרצינית הראשונה

זוג הספורטאים ערוך, ריצת הדבש מדי בוקר, ריצת אימון ממושכת על הכביש הסמוך למלון. כבר מהתחלה הבהירה אסתר, שבלי אימונים אין יחדבש.